

Som hund och katt

Av: Maria Bergquist
Barnpjäs för Astma och Allergiförbundet
För barn c:a 7-12 år.

Roller

Hunden
Katten
En flicka; Jenny
Flickans kompis; Hanna
Leo

Pjäsen

Det är Hunden och Katten som hela tiden för handlingen framåt genom att kommentera det som händer på scenen och till exempel förklara vad allergi och kärlek är.

De har sin egen jargong där Katten är smart och Hunden är lite dummare. Hunden pratar ofta om sin passion; mat.

Flickan Jenny kommer in på scenen. Hunden springer fram för att hälsa men Jenny börjar nysa och vill inte klappa hunden. Hunden springer tillbaka till Katten och undrar vad som står på. Katten förklarar att hon är pälsdjursallergiker.

Jennys kompis Hanna kommer in och de pratar medan de väntar på en tredje person som hon inte vill avslöja för Jenny vem det är.

Det framkommer att Jenny är kär i en pojke, Leo.

Katten förklarar för Hunden vad kärlek är.

Killen de väntat på, som förstås är Leo, kommer och har med sig prästkragar* men Jenny är ju förstås allergisk och får ett astma-anfall.

Det kommer fram att Leo är kär i Jenny och de tre vandrar lyckliga ut tillsammans.

Katten förklarar vad pollenallergi och astma är.

Innan Katten och Hunden lämnar scenen berättar Hunden att han faktiskt är kär i Katten. Katten svarar att hon är nog kär i Hunden också.

Fast de är "som hund och katt"...

*OBS Väljer ni en av praktiska skäl annan blomma måste ni kolla att den verkligen är allergiframkallande.

Copyright Astma- och Allergiförbundet.

Det är fritt att använda materialet i icke-kommersiella sammanhang förutsatt att det tydligt framgår att pjäsen kommer från Astma- och Allergiförbundet. För övriga ändamål, kontakta Astma- och Allergiförbundet, Box 493 03, 10029 Stockholm, info@astmaoallergiforbundet.se

Det är även fritt fram att göra mindre ändringar/anpassningar i manus, förutsatt att grunden för detsamma inte förändras.

Förbundets förhoppning med dessa pjäser är att de även ska fungera som utgångspunkt för diskussioner kring sådant som hur det är att vara allergiker (eller ha något annat dolt funktionshinder), om gruppträck och omgivningens attityder, om respekt och förståelse för varandra – med alla våra olika egenheter, brister såväl som förmågor.

Scen 1

Katten kommer in på scenen, sätter sig längst fram och börjar tvätta sig. Hunden stormar in, får syn på Katten och rusar fram till henne i full fart. Är nästan på väg att välta omkull både Katten och sig själv men gör en tvärbromsning. Katten tittar avmätt på honom.

KATTEN

Varför så bråttom?

HUNDEN

(skrattar) En hemlighet! Jag har rymt! På riktigt alltså. Grinden stod öppen så nu ska jag ut och upptäcka....hela världen!

KATTEN

Hela kvarteret menar du...

HUNDEN

Nej, nej! Du och jag, vi ska! Vi ska åka i en sån där jättstor metallfågel som mina tvåfotingar åkte iväg med förra sommaren. Vi ska åka till en plats där det finns elefanter och sjölejon och...och!

KATTEN

Det heter elefanter...

Och vad hade du tänkt göra när du blir hungrig?

Hunden blir lite ställd och sätter sig ned bredvid Katten

HUNDEN

Jag går väl hem till mina tvåfotingar och äter förstås.

KATTEN

Precis, ditt loppberg. Du är inget annat än en vandrande mage...

Hunden tittar ned på sin mage men börjar sedan känna efter och finner att han både har öronen och svansen kvar.

HUNDEN

Nä! Jag har ju en svans också och öron och... Men jag börjar faktiskt bli lite hungrig.

Tänk om mina tvåfotingar ger mig ett riktigt mumsigt ben att gnaga på...

KATTEN

Skulle inte du åka iväg med en metallfågel och hälsa på sjölejon...
Hysch... nu kommer det någon...

*Katten och Hunden drar sig undan, men de finns hela tiden längst fram på scenen, och ser på det som händer.
En flicka kommer in på scenen. Hon ser sig omkring precis som om hon väntade på någon men så sätter hon sig på parkbänken som står mitt på scenen.*

HUNDEN

En liten tvåfoting. Tror du att hon har något godis...

KATTEN

Tänker du nånsin på något annat!

HUNDEN springer fram till flickan för att hälsa på henne. Han försöker hoppa upp till henne och lutar huvudet för att bli kliad bakom örat men Jenny drar sig undan.

JENNY

Nej, bort. Gå hem.

*Hunden hoppar upp till Jenny och försöker ge henne en blöt hundpuss men Jenny hoppar ned från bänken och börjar nysa i armvecket på sin jacka. Tar fram sin astmaspray.
Hon tar upp en pinne som hon kastar iväg till hunden.*

JENNY

Så, bra! Ta den här! Hej då hunden!

Pinnen landar nära Katten, och Hunden springer för att hämta den men när han ska springa tillbaka med den till Jenny så väser Katten till.

Under Hunden och Kattens dialog börjar Jenny rita upp en "hage" på scenen med hjälp av en krita hon har haft i fickan.

KATTEN

Du förstår visst ingenting du.

HUNDEN

Va?

KATTEN

Stanna här nu!

HUNDEN

Men hon kastade ju pinnen. Då måste jag ju springa tillbaka med den till henne. Mina tvåfotingar ger mig alltid en liten godisbit när jag klarar av det så jag måste ju.

KATTEN

Men hon är ju allergisk!

HUNDEN

Va?

KATTEN

Ja, allergisk mot dig.

Hunden tittar ned på sig själv precis som om någonting fasansfullt skulle ha hänt med honom men finner inget ovanligt.

HUNDEN

Vad betyder det då? Allergisk?

KATTEN

Allergisk. Hon tål inte dig. Hon mår dåligt av dig förstår du?

HUNDEN

Men jag har ju inte gjort något...

KATTEN

Men det är ju mot din päls...

Hon är allergisk mot pälsdjur såg du väl?

HUNDEN

Men hon kanske tycker om mig om jag rakar av mig pälsen. Kanske får jag en liten....chokladbit!

Katten suckar

HUNDEN

Eller ett saftigt köttben...vad tror du?

KATTEN

Jag tror att du ska vara tyst för nu kommer det en till.

HUNDEN

Men var ska jag göra av pinnen?

KATTEN

Åh! Äsch! Ge den till mig. Tyst nu!

Katten får pinnen och Flickans kompis kommer in på scenen.

HANNA
Hej!

JENNY
Hej!

HANNA
Har du väntat länge?

JENNY
Inte så värst.
Ska vi gå? Vilken film vill du se? Men kommer du då?!

HANNA
Nja...vi väntar på en person till.

JENNY
Jaha, vem då?

HANNA
Hemlis.

JENNY
Vaddå hemlis. Säg!

HANNA
Nehä!

JENNY
Jo, men säg!
Är det någon jag känner?

HANNA
Du får väl se... Vill du ha choklad?

Hon tar upp en "Twix" ur fickan och delar med Jenny

JENNY
Tack! Ska vi hoppa?

HANNA
Okej.

HUNDEN
Titta. Hon har choklad!

KATTEN
Ja,ja...Men du stannar här!

HUNDEN
Snälla... Jag kan väl få tigga litegrann.

KATTEN
Nix pix. Du stannar här. Punkt slut.

HUNDEN
Bara lite, lite,lite...

Katten blänger argt på Hunden som längtansfullt ser på chokladen men stannar kvar hos katten. Jenny och Hanna hoppar hage medan de pratar, kommenterar kanske då och då leken "Nej, stenen hamnade utanför!" osv.

JENNY
Får jag börja?
Du...
Nej det var inget.

HANNA
Jo säg!

JENNY
Har du sett Leo idag?

HANNA
Ja, det är klart, vi går ju i samma klass.

JENNY
Ja, det förstås.

HANNA
Mmm...

JENNY
Han är ganska söt.

HANNA
Sådär. Du är ju kär i honom.

JENNY
Det är jag inte alls det!

HANNA
Det är du visst det. Det ser jag ju på dig.

JENNY
Lite kanske.

Flickorna hoppar hage och pratar i bakgrunden men fokus går över till Katten och Hunden.

HUNDEN
Katten! Katten! Vad betyder kär?

KATTEN
Det betyder väl... Ja man tycker om någon mer än alla andra, fast på ett alldeles speciellt sätt.

HUNDEN
Då är jag kär i mat!

KATTEN
Äsch! Det kan man inte vara!

HUNDEN
Men jag tycker ju om mat, mer än de flesta andra. Och jag gillar ju mat på ett alldeles speciellt sätt... Mmm... Nu tänker jag på det där köttbenet som jag ska få av mina tvåfotingar..

KATTEN
Men man kan inte vara kär i mat. Man kan tycka om mat men man kan ju inte vara kär i den... Om man är kär i någon så betyder det att man blir alldeles jättelycklig när man tänker på den man är kär i och att man bara vill vara med den hela, hela tiden...
Förstår du nu då?

HUNDEN
Inte riktigt. Kanske... Men jag blir jättelycklig när jag tänker på choklad... Åhh!

KATTEN
Maken till korkad jycke får man ju leta efter... Tyst, för nu kommer en till.

Leo kommer in på scenen. Med sig har han en bukett prästkragar. Jenny som hoppar ser honom inte.

JENNY

Ha! jag vann!

Vad är det? Men där är ju Leo! Vad gör...

HANNA

Ja, jag sa ju att vi väntade på en till...

Leo kommer fram till flickorna, ser generad ut och räcker sedan fram buketten mot Jenny, varpå Jenny får ett astmaanfall och börjar leta i alla sina fickor tills hon hittar sin astmaspray. Hanna som förstod vad som hände kastar iväg prästkragarna all världens väg och Leo sätter sig ned på andra sidan om Jenny och lägger armen om henne.

HANNA

Jenny, hur är det?

LEO

Förlåt... Jag visste inte att du var allergisk.

JENNY

Det är okej.

Det kunde ju inte du veta...

Det känns bättre nu.

LEO

Nej, men det blev lite dumt...

JENNY

Det gör ingenting.

Det blir bättre så fort jag tar sprayen. Det var en hund här också som... Titta han är fortfarande kvar.

LEO

Och en katt...kiss kiss...

JENNY

Jag är allergisk mot pälsdjur också.

LEO

Oj, kom inte hit!

De skrattar

LEO

Men du kan få... Du är inte allergisk mot choklad...väl?

JENNY

Nej, det är jag inte. Tack.

Leo kommer på att han har lagt armen tätt om Jenny och blir lite generad, tar bort den när han tar upp chokladen som han bjuder Jenny på men lägger så tillbaka den igen, fast lite försiktigare.

Hanna är nöjd med sitt verk och har vänt ryggen till och låtsas läsa i en bok men tittar då och då över axeln för att se hur det hela utvecklar sig.

HUNDEN

Nu äter dom choklad igen!

KATTEN

Hysch...det här är ju spännande...

LEO

Hanna sa att du gillar mig...

Jenny vänder sig mot Hanna

JENNY

Hanna!

HANNA

Oj då, fick jag inte säga det! *(ler)*

LEO

Gör du det?

Jenny nickar

LEO

Jaha... För jag typ... gillar dig också.

JENNY

Är du!

LEO

Japp.

HANNA

Bra! Ska vi gå nu?

LEO

Okej, vilken film ska vi se?

De tre lämnar scenen diskuterandes om vilken film som de ska se. Leo och Jenny går hand i hand. På Jennys andra sida går Hanna i armkrok.

HUNDEN

Vad var det som hände?

KATTEN

Vad då hände?

HUNDEN

Ja, dom bara kastade iväg blommorna!
Dom är ju hur fina som helst!

KATTEN

Hon var nog allergisk mot pollen.

HUNDEN

Pollon! Vem är det? Det verkar vara en dum typ, säg var han håller hus så ska jag allt så tag i honom och bita honom i benen. Nej, i baken är bättre, mer är han inte värd, den där dummingen Pollon.

KATTEN

Åh! Ditt korkskaff! Pollen heter det. Månen hinner väl förvandlas till en ost innan du tänker en klok tanke. Det är pollen i blommorna. Ja i träden och gräset också, men nu var det de där prästkragarna hon blev allergisk mot eftersom hon fick de uppkörda under näsan.

HUNDEN

Aha! Då är det alltså blommorna som är dumma!

Hunden kastar en ilsken blick på buketten.

KATTEN

Äsch! Dom behöver ju sitt pollen för att det ska bli nya blommor, det är väl mer så att det är tråkigt att hon inte mår bra av dom. Blommorna vill ju inget ont.
Hon var ju allergisk mot dig också. Du vill väl inte något ont du heller?

HUNDEN

Nej, det förstås. Men varför är det så då?
Katten!

KATTEN

Ja, ja jag vet inte. Det bara är så. Det finns vissa saker man inte tål.

Det är som hund och katt ungefär. Det går bara inte ihop.

HUNDEN

Som du och jag

KATTEN

Ja, som du och jag.

HUNDEN

Men vad var det där för nåt då, den där saken som hon hade?
Det verkar ju jobbigt att vara sådär allergisk.

KATTEN

Allergisk!

Hon fick ju svårt att andas såg du väl och den där saken,
astmasprayen gjorde det lite lättare för henne.

Det är ju bra att det finns mediciner. Men det viktigaste är väl att
vara bussig och visa hänsyn och inte ge blommor till en som är
allergisk. Eller inte bjuda på makrill om någon är allergisk mot
det...

HUNDEN

Jag ser ganska bra men jag tror inte att jag har en sån där
hänsyn... Hänhörsel kanske. För vi hundar har en utmärkt
hörsel sörru.

Men, Katten. Det där du sa förut... Att man inte ska lukta på
någon man inte tål. Att det är som hund och katt. Det går inte
ihop.

Det betyder ju att jag inte får lukta på dig för vi är ju hund och
katt.

KATTEN

Men det är väl skillnad.

HUNDEN

Är det?

KATTEN

Vill du veta en hemlis...

HUNDEN

Ja, säg!

KATTEN

Jag är faktiskt allergisk jag också. Mot makrill.

HUNDEN

Va! En katt som är allergisk mot fisk! Det har jag aldrig hört talas om.

KATTEN

Makrill är ingen fisk!

HUNDEN

Jo! Det är klart att det är. Vad skulle det annars vara!

KATTEN

Är du säker? Det är väl strömming som är fisk.

HUNDEN

Absolut! Men makrill också.

KATTEN

Ändå alldeles, alldeles jättesupersäker?

HUNDEN

Ja! Jag vet ju allt om mat!

KATTEN

Okej, då är det väl en fisk då...

HUNDEN

Katten... Det var första gången som jag visste något som inte du visste...

KATTEN

Ja, ja, ja... Äsch!

HUNDEN

Tror du att dom är kära nu?

KATTEN

Vilka då?

HUNDEN

Hon som satt där. Och han med prästkrågarna.

KATTEN
Vet inte. Kanske...

Hunden har gått och hämtat buketten och petar lite på den med nosen åt kattens håll.

HUNDEN
Jag är i alla fall kär i dig Katten.

KATTEN
Vad sa du?

HUNDEN
Jag är kär i dig fast du inte tål mig ...
Jag blir glad när jag tänker på dig för du lär mig så mycket saker hela tiden...
Men nu ska jag nog gå hem till mina tvåfotingar.

KATTEN
Jaha. Jag ska nog också göra det. Du! Hunden!
Jag är nog kär i dig också...fast du är som du är.
Du får mig att känna mig så bra.

HUNDEN
Gör jag?

KATTEN
Ja, det gör du...

HUNDEN
Säkert! Fast vi är som...

KATTEN
...hund...

HUNDEN
...och katt!

Hunden och Katten går ut åt var sitt håll. Innan de skiljs åt kastar hunden en slängkyss och katten nickar förtjust.

SLUT